

ק"פ 32075/05 - איל פלייטמן נגד חיים סעdon, עינת סעdon-ברזילי

בית משפט השלום בקריית שמונה

ק"פ 32075-05 פלייטמן נ' סעdon ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט ניר מישורי לב טוב
קובל	איל פלייטמן
נגד	נשימים
1.	חיים סעdon
2.	עינת סעdon-ברזילי
3.	יהודה ברזילי

החלטה

1. בתאריך 14/3/19 הוגשה כתוב אישום כנגד הנשימים קובלנה פלילת המיחס להם העובדות הבאות :

הקובל תושב יסוד המעלת ומתגורר עם רעייתו ובעתו, בבית שנבנה על ידו. הקובל מתגורר בשכנות ובצמוד לנשימים 1 ו- 2- במושבה יסוד המעלת. הנאם 3 הינו אביה של הנואמת 2 ופנה ייחדיו עם הנשימים 1 ו- 2- לוועדה המקומית לתכנון ובניה "אצבע בגליל" תוך שהוא מצהיר כי בידו ראיות מצולמות של הקובל.

לקובל נתגלה כי הנשימים עוקבים אחריו במשך כל שעות היום וזאת בין היתר, באמצעות

צילום "סטילס" ומצלמת ידאו המופנית אל תוך שטח ביתו וחצרו והכל במקומות שונים, בשנת 2013 ו- 2014. יובהר כי הקובל מפעיל יחידות אירוח ("צימרים") בחצר ביתו ופעולות הנשימים הובילו לפגיעה בנופשים מחד ובבני משפחתו מאידך.

הקובל פנה פעמים והגיש תלונה למשטרה הן בגין הסגת גבול והן בגין פגעה בפרטיותו, אך המשיבים לא חדרו מהלטריד את הקובל. יובהר כי בראשונה, בתאריך 14/04/11, פנה הקובל אל המשטרה והגיש תלונה, לאחר שהnopשים שהתארחו אצלו, התלוננו כי לפתע צולמו ע"י הנשימים, ללא רשותם ו/או הסכמתם הכל בשעה שהם בשטחו של הקובל ובמצבים אינטימיים ותוך פגעה חמורה בפרטיות.

לאור האמור, הרי שהנשימים פגעו בפרטיות הקובל, בני ביתו ופרטיות הנופשים אשר באים להתרחח בשטחו של הקובל וזאת בין היתר באמצעות צילומי "סטילס" ומצלמת ידאו אותה התקינו הנשימים, אשר מכסה את שטח החצר והגינה הפרטית של הקובל דרך קבוע, כמו גם את שטח ביתו של הקובל אשר מוקף בחולונות. רק לאחר הגשת בקשה למתן צו

עמוד 1

למנוע הטרדה מאימת בנגד הנאשמים ובהתאם מתן הצע על ידי בית המשפט השלום בקרית שמונה, הוסרה מצלמתה הוידאו על ידי הנאשמים.

בתאריך 14/04/11 או במועד סמור, התקינו הנאשמים אם בעצםם ואם באמצעות אחרים מתקני מעקב ורבות מצלמות וידעו המופנות לשטחו ולביתו של הקובל והכל תוך פגיעה חמורה בפרטיותו. כאמור במקורה דן, הנאשמים הציבו מצלמת וידעו המכסה את כל שטח החצר האחורי של הקובל, מצלמה זו מתחדשת את כל שטח הגינה הפרטית שלו ואף את תור بيתו. כל תנועה וכל מעשה של הקובל דרך קבוע ו/או עשוי בניו ביתו ו/או אורחיו, בשטחים הפרטיים ובביתו של הקובל ולכן היא פוגעת בפרטיותו של הקובל, גורמת לו אי נוחות רבה ואף פוגעת בשלוות חייו, קניינו ושמו הטוב. הנאשמים העבירו ו/או הציגו את התמונות ו/או ההקלטות לזרים.

במועדים שונים ומושך חדשניים רבים, צילמו הנאשמים את הקובל ו/או בניו ביתו ו/או אורחיו ו/או רכשו בצילומי "סטילס" באמצעות מצלמה ו/או טלפון נייד. הנאשמים אף העבירו את התמונות שצולמו לזרים.

לאור האמור לעיל יוכסו לנאים ביצוע העבירות הבאות : פגעה בפרטיות - עבירה לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א 1981 וכן פרסום לשון הרע בכונה לפגוע - עבירה לפי סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה 1965- ביחד עם סעיפים 2, ו- 6 לחוק האמור.

ברשימת עד הتبיעה מופיעים העדים הבאים :

1. איל פלייטמן
2. יעקב אברמוביץ
3. משה ביתון
4. חגית בן דוד
5. יוסף עלם אל דין - שוטר- חוקר
6. אבניר סרג

2. בתאריך 14/08/27 הוגשה בקשה ב"כ הנאים לקבל חומר החקירה הנוגע לעדים 6-1 בכתב

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

האישום כשהם ערוכים בתצהיר.

.3

ב"כ הנאים מפרטת בבקשתה טעמי הבקשה :

- א. בידי ההגנה מסמכים חלקים בלבד שאינם מאפשרים הגנת הנאים.
- ב. העדים מס' 6-1 אמורים לעיד בישיבת הוחחות הקבועה ליום 14/12/10 וזאת בשעה שלא הועברו כל הודעות בכתב של מי מהעדים או עיקרי תוכנם של העדויות.
- ג. על פי סעיף 77 לחס"פ לא ניתן לעיד עד אם להגנה לא ניתנה הזדמנות לעין בראיה או בהודעת העד. גם בנושאים פורמלאים כאשר ניתן לעיד עד מבלי שערך מסמך בכתב, יש להעביר תוכן עדותם לידי ההגנה.
- ד. בקובלנה פלילית, כאשר לקובל לא עומדת חזקת התקינות השמורה לרשות המדינה, אין כל הגיון שחוות התביעה תהיה מופחתת בהשוואה לחובת המאשימה מטעם המדינה.
- ה. בהיעדר העלתה תוכן העדות על כתב תיפגע הגנת הנאים.
- ו. לפיכך התבוקשו כל המסמכים, תרשומות הודעות, תקליטורים, צילומים בלויי תצהיר.

במעמד הדיון שהתקיים ביום 14/10/23 הוסיף ב"כ הנאים כי אין סעיף 79 מתאים לעניינו בעודו עוסק בראיה בכתב וכן הסתמן בטיעונו על ק"פ 105/08, החלטה של בית המשפט השלום בפתח תקוה.

.4

טיוני ב"כ הקובל :

- א. ב"כ הקובל בתגובהו בכתב מבקש לדחות הבקשה ולהזכיר ב"כ הנאים בהוצאות.
- ב. כל המסמכים הנוגעים לקובלנה ונמצאים בשליטת הקובל הועברו להגנה.
- ג. כל הריאות בכתב שכוכנת הקובל הגיעו הועברו להגנה.
- ד. על פי סעיף 70 לחס"פ דין קובל דין טובע אך לא נאמר כי דין קובל דין רשות חוקרת. מכאן כי חובה הchèלה על התביעה בהעברת חומריה החקירה שנאספו על ידי הרשות החקורת איןנה נחה על כתפי קובל.
- ה. לקובל אין כל סמכות חוקת לאיסוף ראיות כפי שעושה המשטרה ולכן אין בידו חומריה חקורה.
- ו. סעיף 79 לחס"פ קובל כי קובל לא יכול לביית המשפט ראייה בכתב שהייתה בידו אלא אם המציא לנאמן העתק ממנו. לכן זכות העיון של נאשם בקובלנה פלילית מצומצמת לראיות

בכתב. מכאן שמדובר בהוראת חוק ספציפית לקובלנה הפלילית ולכן הוראות סעיף 77 אינןחולות בעניינו. פרשנות אחרת תrokeן מתוכן את סעיף 79 לחסד"פ. ההבדל בין הטעיפים מבטא את ההבדל בין התביעה המחייבת בחומריה החקירה מטעם הרשות החקורת והקובל שאין ברשותו חומריה החקירה בהעדר רשות החקורת.

. ז. הקובל הגיש תלונה נגד הנאים למשטרת ישראל אך לא בוצעה כל פעולה החקירה בידי המשטרה.

במעם הדיון הוסיף ב"כ הקובל כי חלקם של העדים עובדים בוועדה, והם לא מוכנים להגיש תצהיר, עד נוסף הוא חוקר מטעם הנאים שלא זו בלבד שהוא לא מוכן לתת תצהיר אלא אמר שם הוא לא יכול זימון לא ניתן וטען כי חלים כללי חסין כחוקר פרטי שפועל מטעם הנאים. עדים נוספים הינם יוסף עלים אלדי שוטר, והקובל בעצמו. ב"כ הקובל הבהיר כי הקובל לא יציג שום מסמך במסגרת הליך שמיעת הראיות שלא נמסר לנאים עוד קודם לכן, והקובל יבקש כי בית המשפט יחייב את עדי התביעה להגיש תצהירים.

5. דין והכרעה :

שתי סוגיות משפטיות דורשות הכרעה במקרה שבפניו: מהי החובה המוטלת על התביעה הפעלת מטעם המדינה במצב דומה ומהו היחס שבין חובות טובע מטעם המדינה וזכויות הנאשם בכתוב אישום זה לבין חובות קובל בקובלנה פלילית וזכויות הנאשם בקובלנה פלילית במצב דברים זה.

א. סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (תשמ"ב) - 1982 קובע :

"הוגש כתוב אישום בפשע או בעוון, רשיים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמה התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן בראשית כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החקורת, והנוגע לאיושם, שבידי התובע ולהעתיקו".

ב. לזכות העוון בחומר החקירה חשיבות רבה בהיותה זכות מרכזית במסגרת הליך הפלילי ומשמשת למימוש הזכות למשפט הוגן ומכאן נמנית עם אחת מזכויות היסוד של הנאשם בפליליים. לפיקר פושט סעיף 74 הדן בעוון בחומר החקירה באופן מרחב, כך שאינו עוסק רק בחומרים שב LIABILITY האישום, אלא גם בחומרים המצויים בשוליו (ר' בש"פ 9322/99 מסארווה נ' מדינת ישראל פ"ד נד(1) 381, 376 (2000)) וזאת שכן, כאמור, "אין חקר לתבונת סניגור מוכשר, ואין לנחש כיצד היה יכול לנצל את החומר הנמצא לפניו" (ע"פ 35/50 מלכה נ' היועץ המשפטי הממשלה פ"ד 433, 429 (1950)).

ג. בבג"ץ 91/1885 אליו צובי נ' פרקליטות מחוז ת"א, הניח בית המשפט את קוו' המסדרת הרחבה להגדرتה של ראייה כ"רלבנטית" לאיישום:

"כל ראייה העשויה להיות רלוונטית לשאלות העומדות להכרעה במשפט, במישרין או בעקיפין, בין שהוא תומכת בගירסת הتبיעה ובין שהוא עומדת בסתרה לה, ובין שהוא נראהית ניטרלית לגבי השאלות השניות במחלוקת, חיבת להכליל 'בחומר החקירה' העומד לעיון הסניגוריה" (פ"ד מה063 (3) עמ' 634-633)."

ד. אין חולק כי עדויות שנמסרו על ידי עדוי תביעה במהלך חקירותם על ידי רשות חקירת הנם חומר ראיות המצוי במקורה דין בלבית האישום וכן היה נקבע באם היו מציאות עדויות אלו בידיו הקובל.

עוד נקבע בהלכה הפסוקה כי העובדה שחומר ראיות אינה נמצאת בידי הتبיעה אינה מוציאה חומר זה מהגדרתו כחומר חקירה לכל דבר. חיזוק לעומת זאת אנו מוצאים בהלכות בבית המשפט השונים ולשם המכחשה ר' ע"ח (ירושלים) 41107-01-12 - דוד שטיינברג נ' מדינת ישראל . תק- מה 7089, (1)2012 :

"בקשר זה addCriterion כי הצדדים חולקים בדעתיהם בשאלת האם ניתן להתייחס לחומר האמור כ"חומר חקירה" לצרכי הוראות סעיף 74(ד) לחס"פ, שהוא הסעיף המسمיך את בית המשפט להורות על תפיסת החומר המבוקש והעברתו לעיונו; כשלעצמה ב"כ המשיבה, העובדה שהחומר כלל לא נמצא בידי הتبיעה מחיבת את המסקנה שאין מדובר בחומר חקירה, אך שLEGAL היותר תהיה פتوוחה הדרך בפני העורר להגיש בקשה מתאימה לקבלת החומר על פי סעיף 108 לחס"פ בלבד; ואף אםvr יעשה, עמדת המשיבה תהיה זהה, והוא תנגד לחשיפת החומר המבוקש גם במסגרת בקשה לפי ס' 108 הנ"ל.

בשאלה זו, אין אלא להפנות לדבריו הברורים של בית המשפט בבג"ץ הימנאים הנ"ל, שם נאמר כדלהלן (בעמ' 375, 376):

העובדת עצמה שהחומר אינו מצוי פיזית בידי גורמי הتبיעה והחקירה, אינה שוללת את סמכותו של בית המשפט לפי סעיף 74(ד) לחס"פ להורות לתביעה לتفس את החומר ולהעבירו לעיונו... אלא היא שיקול אשר בית המשפט יביא בחשבון במסגרת שיקול דעתו אם להפעיל סמכות זו... במסגרת שיקול זה יביא בית המשפט בחשבון גם את העובדת שבהתלטת החובה על הتبיעה לتفس את החומר שאינו ברשותה, מטיל הוא עליה לעשות שימוש בסמכויות על פי דין כדי לتفس את החומר מידיו המחזק בו, אף בנגדו לרצונו".

הקובלנה הפלילית והיחס בין כתוב האישום המוגש על ידי המדינה

ב"כ הנאים טוענים כי לעניינו חל סעיף סעיף 77 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 :
סיג להבאת ראיות -

"(א) לא ניתן טובע לבית המשפט ראייה ולא ישמע עד אם לנאים או לסגנורו לא ניתנה הזדמנות
סבירה לעין בראיה או בהודעת העד בחקירה, וכן להעתיקם, אלא אם יותרו על כן.

(ב) הودעה של עד בעניינים פורמליים שאינם מהותיים לבירור האשמה, אין חובה שתהא בכתב, אולם
התובע ימסור לנאים או לסגנורו - זמן סביר מראש - את שם העד, ואת עיקר התוכן של עדותו לפי
הידוע לתביעה, וזאת אם יותרו על כן."

זאת לעומת טענת ב"כ הקובל לפיה ההסדר הספציפי בעניין הגשת חומר הראיות בקובלנה פלילית, להבדיל
מכتب אישום המוגש על ידי רשות המדינה מעוגן בסעיף 79 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],
התשמ"ב-1982 : "המצאת ראיות שבידי קובל" -

"לא ניתן קובל לבית המשפט ראייה שככתב הייתה בידו, אלא אם המציא לנאים העתק ממנו".

סעיף 77 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובל כי :

"הוראות חוק זה הנוגעות לככתב אישום יחולו על קובלנה, בשינויים לפי העניין; בכל מקום שמדובר בכתב
אישום גם קובלנה במשמעותו, ובכל מקום שמדובר בתובע גם קובל במשמעותו, אם אין כוונה אחרת
משמעות".

לצ"ט כי בתי המשפט דנו בחובות הקובל והנאים במסגרת קובלנה פלילית וקבעו כי יש לנחל הילך בקובלנה
הפלילית באופן דומה ככל האפשר לאופן בו מנהל הילך פלילי "רגיל" - ר' החלטה על נוכחות הנאים בדיון
בק"פ (נתניה) 34468-03-13 - רחמים חוכימה ואח' נ' עוד איתי חבר ואח', תק-של קפ (נתניה)
בק"פ (4)34468-03-13

בית המשפט אף החמיר לפרקם בדיון הקובל לעניין השתת פיצויים על הקובל ור' לעניין זה ק"פ (תל-אביב-יפו)
13-02-2017 - מרדכי נסימי נ' אסתר שרמן נסימי ואח', תק-של 2013(2), 42145

בית המשפט העליון הכיר בהסדר האמור בסעיף 79 לחוק סדר הדין הפלילי כהסדר ספציפי הגורם על חובת התובע בסעיף 77 לחוק סדר הדין הפלילי. בבש"פ 3503/91 - אבי שוברט נ' שאול צפריר, פד מ(4), 136 נקבע מפי כס' השופטת נתניהו :

"הקובלנה הפרטית רואה את עניינו של המתלוון, שהוא בדרך כלל הקורבן. כאמור בדברי ההסבר לחוק סדר הדין הפלילי (ה.ח. 548 תשכ"ג, 191)..."

התובע את הדין הפלילי היא המדינה, באמצעות מוסדותיה. אך יש מקרים שבהם נפגע הפרט ממעשה העבירה הפלילית, וראוי להניח לו לتبוע את עלבונו. כאשר מطبع העניין העבירה פוגעת בפרט והמדינה אינה נוטלת יזמה לتبוע את הפוגע לדין, יכול, איפוא, האזרח להאשים את העבריון בהגשת קובלנה בבית המשפט."

אך נגד זאת מככידה הקובלנה הפרטית עם הנאשם. היא מוגשת מבלתי שהקובל חייב להגיש תחיליה חלוקה בגיןה ומבלתי שחייבת היא לעבור תחיליה חקירה משטרתית מסודרת ובדיקה מצב הריאות בידי התביעה. לא חלה על הקובל החובה שבסעיף 74 לחוק להעמיד לעין הנאשם את כל חומר החקירה שבידיו. עליו חלה רק מגבלה על הגשת ראייה בכתב שהיא בידיו, אלא אם המציג לנאשם העתק ממנה (סעיף 79)".

כב' השופט אור מצין בהתייחס להבדלים שבין קובלנה פלילתית וכותב אישום המוגש על תובע :

4". שימוש כתוב אישום על ידי המדינה באמצעות תובע, מצב הדברים הוא שנערכה קודם לחקירה על ידי המשטרה ונמצא בידי התביעה חומר החקירה. בית המשפט קימת אפשרות לעין בחומר זה ועל ידי כן להוכיח אם קימות ראיותلقאה נגד הנאשם. הדרך לבירור אם קימות ראיותلقאה סוללה היא. לא כך, בדרך כלל, המצב במקרה של קובלנה פרטית.

לקובל פרטוי אין את הכלים והסמכויות שבידי המשטרה לניהול חקירה קודם הגשת הקובלנה. מطبع הדברים, עשוי להווצר מצב שעם הגשת הקובלנה הפרטית אין בידי הקובל חומר ראיות בכתבבים, אותו יוכל להציג בפני בית המשפט. לעיתים קיים חומר חקירה זהה. כך הוא כשמנהלת המשטרה חקירה, ובוסףו של דבר, מחליט התובע שלא להגיש כתב אישום. במקרה זהה, יוכל הקובל להגיש את חומר החקירה של המשטרה לעיונו של בית המשפט - אם חומר בלבד, ואם בנוסף לחומר אחר בכתבבים שבדו - כדי שעוזר יוכל בית המשפט לקבוע אם קימות ראיותلقאה. לעיתים מדובר בעבירה שיש לגבייה חומר בכתב, אשר די בו להצביע על קיומ העבירהلقאה, על אף שהמשטרה לא נהלה חקירה בנידון. כך הוא, למשל, במקרה של קובלנה בשל לשון הרע, כשאת לשון הרע ניתן ללמידה עיון בפרסום שנעשה בכתבבים. ואולם במקרים רבים אחרים לא יהיה חומר חקירה זהה: לא הנהלה חקירה על ידי המשטרה והקובלנה מבוססת על עדויות אשר לא הועלו על הכתב.

במקרים אלה, כשנדרש בית המשפט להחליט אם קימות ראיותلقאה להוכחת האשמה על פי הקובלנה, מן

הכרח שתמצא דרך להביא לידיות בית המשפט מהו חומר הראות העומד נגד הנאשם. הדבר עלול להיות הכרוך בנסיבות, שכן את גירסת הנאשם ועדיו יקשה על הקובל להביא בפני בית המשפט, על מנת שזה יוכל לתת דעתו על מערכת העבודות כליה.

אין צורך במסגרת פסק דין זה לפרט את כל הדריכים בהן תובנה הראות כנגד הנאשם, כאמור, לידיות בית המשפט. יש להניח, שבדרך כלל ישקול בית המשפט תחיליה אם, העיקרי של דבר, ראיי המקירה למעצר עד תום ההליכים, ואם לאו - לא יתחבט, ולא ידרש להכריע בשאלת האם קיימות ראיותلقואורה. במידה ויסבור שההחלטה בדבר המעצר עד תום ההליכים תלויות בשאלת האם קיימות ראיות כאלה, ניתן לקובל להביא בפניו ראיות בכתב - אם על ידי תצהירים, או בדרך אחרת אשר ימצא לנכון."

עם זאת, גם לאחר שיצאה ההלכה מבית המשפט העליון ניתנו החלטות שיפוטיות אשר הרחיבו חובת הקובל בהמצאת חומר ראיות לידי הנאשם גם מעבר ל"ראייה בכתב" במובנה המצוומצם כאמור בסעיף 79 לחוק סדר הדין הפלילי ורי' לעניין זה ק"פ 47082-07-11 והתיקים שצורפו וכן ק"פ (שלום ת"א) 115/98 Corporation נ' DATA פREL בע"מ, פ"מ תשנ"ט(3) 252,

לצד הלה צו החלו בשנים האחרונות להישמע קולות שונים בבית משפט השלום והמחוזי המשווים את חובת הקובל בהציג חומר החקירה שברשותו לו זו הילה על התביעה.

במסגרת ע"ח (חיפה) 27559-02-12 - דנה אסיג נ' מתתיהו אסיג ואח', תק-מה 2012(2), 2732 (להלן : "פרשת אסיג") נטען על ידי הקובלים כי אין ברשותם חומר החקירה בשל כך שהעדים אינם בשליטתם כפי המקירה שבפני).

כב' השופטת פוקס פסקה כי :

"דומני, כי תמצית העדויות אשר הועברו לידי העוררת אין בהם די, ובהעדר חומר עדויות מפורט לא ניתן לעוררת האפשרות להתגונן ולמשש זכותה להילך הוגן, במיוחד כשיון בנסיבות תמצית עדויות המשיבים (הם הקובלים בהילך העיקרי).

תצהורי עדויותיהם של עדי המשיבים רלוונטיים לחיזית המחלוקת בין הצדדים ולהגנתה הרואה של העוררת, על מנת לאפשר לה להיערך לקרוא את חקירתם של העדים מטעם המשיבים, ולדעת היטב את גירסת העדים מטעם, ועל כן, התצהיר צריך להיות מפורט וממצה ובעיקר חתום ע"י העד המאשר את תוכן הדברים ולא בדרך רישום תמצית בחתימת ב"כ המשיבים.

עוד אציין, כי אין לדעתם מקום לקבל את טענת המשיבים, כי לעוררת תינתק ההזדמנות לחזור את עדי המשיבים לאחר חקירה ראשית, שכן העוררת זכאייה לקבל את חומר החקירה לפני חקירות עדי המשיבים, על מנת שתוכל

להתכוון לחקירה של העדים. לפיכך, דומני, כי קיים צורך שהעובדות והראיות מפנהו על העוררת להציגון יהיו ברורות ומודגרות.

בדרכ זו, תהא התאמה בין הליך היום ע"י הקובל לבין הליך שנפתח ע"י המדינה המאשימה, כאשר בשניהם מדובר בהליך פלילי, על כל המשטמע לכך.

יחד עם זאת, לא נעלמה מעני טענת המשיבים לפיה עלול להיווצר קושי בקבלת תצהירים של חלק מהעדים ועל כן, מצאתי לנכון לבדוק בין עדים אשר הינם בשליטת המשיבים לבין עדים אשר אינם בשליטתם.

לפיכך, הנני מורה כי ככל שהמדובר בעדים אשר בשליטת המשיבים ובכלל זה הקובלים (המשיבים) יוכנו תצהיר ראיות ראשית מפורטים או הודעות מפורטות בחתיומתם, תוך 30 יום מהיום.

לגביו שאר העדים אשר אינם בשליטת המשיבים, יתנו המשיבים פרטים, כפי המבוקש ע"י העוררת, ככל שהפרטים בידיהם, וזאת תוך 30 יום מהיום.

האמור לעיל, מבוסס על סעיף 70 לחס"פ וסעיף 74 לחס"פ בהתאם, בהדגishi כי סעיף 79 לחס"פ דין בסוגיה אחרת, היא הסוגיה של הגשת ראיות ביוזמת הקובל, ראיות שיש להקדים ולמוסרם לנאים, כתנאי להגשתם".

טענה דומה של קובל לפיה אין בידי תצהيري עדי וכי יש להעדי סעיף 79 לחס"פ על פני סעיף 77 נדחתה על ידי בית המשפט בק"פ (אשדוד) 1989-11-11 - אליו אופיר בר ואח' נ' יפים-אפרים וינר ואח', תק-של 2012(2), 68321 מפי כב' השופטת גילת שלו :

"**איןני יכולה לקבל פרשנות זו.**

ראשית, כבר מעין בהוראות החוק, ניתן להבין בכך כי סעיף 74 לחס"פ הוא הסעיף העיקרי המפרט את זכותו של כל הנאשם לפילילים לקבל לידי את כל חומר החקירה, וכן רשותה של כל החומר שנאסף או שנרשם, הנוגע לעניין, ואילו סעיפים 77 ו-79 הם סעיפים שונים, אשר מפרטים את הסנקציה שתיניקט נגד התביעה, במקרה בו הפרה את זכותו זו של הנאשם.

שנית, המונח "חומר חקירה", פורש בפסקה באופן מרחב, כך שהוא כולל את כל החומר הקשור באופן ישיר או עקיף לאישום, ונוגע לירעה הנפרשת במהלך המשפט וכן נקבע בגב"צ 233/85, אל הזайл נ' משטרת ישראל"

...

"מطبع הדברים אין לקבע בנושא זה כללים גורפים וממצים. בכל משפט חייבים נציגו הנסיבות, ובמקרה של חילוקי דעת - בבית המשפט, להיות מודרכים על ידי כללי השכל הישר ועל ידי המגמה לאפשר לسانוגריה הזדמנות הוגנת להכין את הגנטה".

יכל -

"לא יעלה על הדעת כי דוחקא בהליך של קובלנה, ב | התובע הוא אדם פרטי, בעל עניין, אשר לא עומדת לו החזקה בדבר חוקיות מעשי הרשות, ח ו בת הנסיבות תהא פחותה מאשר חובתה של הנסיבות הכלילית או הפרקליטות בהליך פלילי "רגע".

בעניין זה, אני סבורה כחברי כבוד השופט י. ליפשיץ, כי החובה לגלווי חומר חקירה המוטלת על קובלן קובלנה פלילתית היא דוחקא מוגברת(ראו ק"פ (חיפה) 11-08-47185 - ביטון ואח' נ' גואטה).

בקשר זה יובאו הדברים שנקבעו בע"פ(מחוזי חיפה) 3773/03, דיווקמן נ' ס.אמ.טי. טכנולוגיות רפואיות בע"מ :

"הרשעתו של נאשם בעקבות הגשת קובלנה פלילתית פרטית עלולה לפגוע בשמו הטוב ובכבודו. עלולות להיות לה אף השלכות שליליות לגבי מעמדו, משרתו והתנהלותו העתידית. שומה, איפוא, על בית המשפט להתייחס בזהירות להליך זה וליתן לנאשם הזדמנויות ואפשרות להתגונן לכך. לא בכדי קבוע, איפוא, המחוקק בסעיף 70 הנ"ל, כי ככל, יחולו הוראות חוק סדר הדין הפלילי [לרבנות סעיף 74] על הליך של קובלנה.

גם אילו לא הוחלה הוראת סעיף 74 הנ"ל על הליך של קובלנה, על ידי סעיף 70 דלעיל, היה מקום לפסקן כך בהתאם לקבוע בסעיף 3 לחוק סדר הדין הפלילי, שכן עשיית הצדק דורשת לאפשר לנאשם להתגונן כלפיות בהליך של קובלנה.

סעיף 79 לחוק סדר הדין הפלילי, שבה רואה המשיבה מעין חוק מיוחד המוציא מכלל תחולת את סעיף 74 לחוק, בא להוסיף על האמור בסעיף 74 ולא לגרוע ממנו...

הענקה של סמכות פלילתית לידי כל אדם, בדומהה של סמכות להגיש קובלנה פלילתית, מחייבת משנה זהירות, ביחסו של המחוקק אליו, על מנת שלא יעשה בה שימוש לרעה. יש איפוא להעניק לנאשם בקובלנה משנה הגנה ולא לגרוע אפשרותו להתגונן".

מכל האמור לעיל עולה, כי היה על הקובלנים להעביר, זה מכבר, את רשימת כל החומר שנאסף על ידם, כפי שפורט לעיל.

כמו כן, היה עליהם להעביר את כל חומר החקירה הרלוונטי לרשות הנאשמים, ולאור הוראות סעיף 77 לחסד"פ, ברור כי על החומר לכלול, לכל הפחות, תצהירים של עדי ה התביעה, שאם לא כן, לא ניתן יהיה להעידם במסגרת הקובלנה (וכן כל תצהיר של אדם אחר שנגבה בעניין זה).

בק"פ (חיפה) 47185-08-11 - בנימין ביטון ואח' נ' שREL גואטה, תק-של 2012(2), 40380

נקבע ע"י כב' השופט י. ליפשיץ בנסיבות דומות כי :

"הענקה של סמכות פלילית לידי כל אדם, בדומהה של סמכות להגיש קובלנה פלילתית, מחייבת משנה זהירות, ביחסו של החוקך אליו, על מנת שלא יעשה בה שימוש לרעה. יש איפוא להעניק לנאים בקובלנה משנה הגנה ולא לגרוע אפשרותו להתגונן.

...

עוד ר' בندון בהקשר זה את ההחלטה שניתנה בתאריך 18/2/2007 בע"פ (מחוזי חיפה) 1086/06 דיקמן נ' סי אם טי טכנולוגיות רפואיות בע"מ (כב' השופט יצחק כהן); וכן החלטה מתאריך 16/4/2012 בע"ח (מחוזי חיפה) 27559-02-12 אסיג ואח' נ' אסיג (כב' השופטת רבקה פוקס).

מן הכלל אל הפרט

מסקירת ההלכות הנוגעת בשאלות שבמחלוקת עולה כי בנגדו לפסיקת בית המשפט העליון בבש"פ 3503/91 -ABI שוברט נ' שאול צפריר, פד מו(4), 136 על קר' שסעיף 77 לחסד"פ הינו הסדר "חווי בהליך הקובלנה הפלילי ואין להידרש להוראות סעיף 77 לחסד"פ הרי שההחלות שניתנו על ידי ערכאות בגין משפט השלום והמחוזי נוטות בשנים האחרונות להרחיב את הגדרת המונח "חומר חקירה" בהליך הקובלנה הפלילית לצהה הכול גם תוכנם של עדויות עדי התביעה ולא להצטמצם למסמכים בכתב בלבד.

לאחר שעמדתי על השיקולים העומדים בסיסי הגישה המאוחרת בפסקה סבורני כי מן הדין להטיל על הקובלן, מגיש הקובלנה הפלילית, לפחות את אותן מגבלות החלות על המאשימה במשפט הפלילי. מבלי לחזור על הנימוקים שהוצעו בפסקה המאוחרת באופן מפורט, סבורני כי מלכתחילה עומד הנאשם בקובלנה הפלילית בעמדת נחיות בהשוואה לאותו הנאשם הוגש כתוב אישום על עדי רשות התביעה. זאת מכיוון שככל אדם רשאי להגיש קובלנה פלילית בכפוף לכללים מסוימים הקבועים בחוק וזאת ללא שהקובלנה (שהינה כתוב אישום לכל דבר) תעבור דרך המسانנת הראייתית של היחידה החוקרת וגופי התביעה ובמקרים רבים אף מוגשת לאחר שגופים אלו מצאו כי לא מתקיימות במקרה זה ראיות להרשות או עניין ציבורי. כמו כן יצוין כי הקובל הפלילי אינו נהנה מחזקת התקינות המנהלית ממנו נהנית בחוק

רשות המדינה.

זאת ועוד, במקרים רבים ולנוכח העובדה ייחודית חוקת סמכות חקירה בחוק הנתונים לקובל, חומר החקירה אשר מצוי בידי הקובל והמורעל על הכתב הינו מצוי בחסר ומכאן כי הנאשם מתקשה לננהל הגנתו עד כדי פגעה ממשית במקרים לא מעטים בניהול הליך הוגן.

כל זאת אל מול השלכתיו מרחיקות הלכת של ניהול משפט פלילי כנגד אדם ההפך לנאשם בפלילים על פי החלטה של קובל, שהוא עצמו הינו אזרח מן השורה, להגיש כנגדו קובלנה פלילתית ובכך אף נחשף הנאשם בהליך זה לתוצאות ההליך הפלילי.

משמעותי כי אין לעשות אבחנה מהותית בין חובת הקובל וחובת התביעה בהעברת חומר חקירה לידי ההגנה ותחולתו של סעיף 74 לחסד"פ גם על הליך הקובלנה הפלילית אפנה לדון בשאלת האם על הקובל להעביר את תוקן עדות עדי התביעה לידי ההגנה ובאיוז צורה.

לא יכול להיות ספק לגיטימי וכך גם נפסק לא אחת בפסקה שנסקרה לעיל כי ככל, תוכנם של עדויות עדי התביעה הינו חומר חקירה שעל התביעה לרבות קובל להעביר לעיון ההגנה לפני העדרם העדותם של עדי התביעה שם לא כן תיפגע הגנתה הנאשם פגעה קשה עד כדי חוסר יכולתו לננהל הגנתו באופן יעיל ועוני.

עם זאת, נראכה בפסקה הנוהגת אבחנה בין עדדים אשר נמצאים בשליטת הקובל ובין עדדים אשר אינם נמצאים בשליטת הקובל שאז, במקרה הראשון הווו בתם המשפט לקובל להעלות תוכן עדותם על הכתב במסגרת תצהיר מפורט ואילו במקרה השני הווה בית המשפט בפרשא אסיג כי על הקובל להעביר לידי הנאשם את פרטייהם המלאים של עדדים אלו כדי שהתבקשו על ידי הנאשם אף לא הווה על העברת תוכן עדותם בתצהיר.

עריכת אבחנה זו מקובלת עלי במקרה שבפני שינויים המתבקשים לאור הקשי האובייקטיבי בו נתקל הקובל לטענותו בקבלת תצהיריהם של עדדים אשר הינו טוען כי מרביתם פועלו בשם הנאשם או מטעם או היה אחד העדים איש משטרת.

ב"כ הנאים עתר לקבלת תצהיריהם של עדי התביעה 1 עד 6 לפני העדרם.

מטריעוני הצדדים עולה כי עד תביעה מס' 1 הינו הקובל ובודאי שכח אין מניעה בהעברת תצהיר מטעמו.

שונה המצב בעניינים של עדי התביעה האחרים. עד תביעה 2 הינו לטענת הקובל חוקר פרטי אשר עבד בשירותו הנאים ופועל מטעם לביצוע העברות המיוחסות לנאים בקובלנה. ב"כ הקובל תצהיר כי יצר קשר עם עד זה אשר מסר כי הינו מתנגד למסירת תצהיר וכי חל בעניינו חסין. עד תביעה 3,4,5 הינם חברי הוועדה המקומית לתכנון ובניה אשר שמעו אליו הקובל את הנאים מצהירים כי בידיהם תМОנות שצלומו בבית הקובל ושבעם צילום מהוות

לטענת הקובל עבירה על פי חוק.

עד הتبיעה מס' 5 הינו שוטר במשטרת ישראל. לחילופים עתר ב"כ הקובל בתגובהו לבקשתה כי "ישמח" אם בית המשפט יורה לעדי הتبיעה למסור תצהירים מטעם.

לאור טיעוני ב"כ הקובל בדיון מיום 14/10/23 הוכח בפני ברמה הנדרשת כי עד הتبיעה מס' 2 אינו בשליטת הקובל. עם זאת, לא הוכח לפני כי עד הتبיעה מס' 3,4,5,6 אינם בשליטת הקובל וזאת משעה שב"כ הקובל לא הציג בפני בית המשפט ראיות בגין מאמצים סבירים שעשה לקבלת גירסתם בכתב.

לאור האמור לעיל אני מורה כדלקמן :

.א. ב"כ הקובל יעביר תצהירו של עד תביעה מס' 1, הקובל, לעיון הנאשמים וזאת עד יום 14/11/23.

.ב. ב"כ הקובל יעביר לידי הנאשמים מסמך המפרט את מעורבותו המשמעות של עד תביעה מס' 2, מר' יעקב אברמוביץ, על פי הנ吐נים הנמצאים בידי הקובל.

.ג. על ב"כ הקובל להעביר פניה בכתב ביצירוף החלטה זו עם אישור מסירה לידי עד הتبיעה מס' 3,4,5,6 ובזה בקשות להעלות את גירסתם על גבי תצהירים ערוכים בדיון וזאת עד יום 14/11/30.

.ד. באם יעברו תצהיריהם של עד הتبיעה מס' 3,4,5,6 לידי ב"כ הקובל (או שייחתמו בפניו) עד יום 14/11/30 יעבירם ב"כ הקובל לידי ב"כ הנאשמים לאльтר ולא אחר מיום 14/12/2.

.ה. באם יסרב מי מעדי הتبיעה מס' 3,4,5,6 להעביר לידי ב"כ הקובל תצהיר ערוך בדיון עד יום 14/11/30, יעביר ב"כ הקובל לידי הנאשמים מסמך המפרט את מעורבותם המשמעות של עד תביעה מס' 3,4,5,6 (מי אשר סירב למסור תצהיר) וזאת על פי הנ吐נים הנמצאים בידי הקובל ולא אחר מיום 14/12/2.

למען הבהר ספק מובהר בזאת כי אין בית המשפט מחיב את עדי הتبיעה מס' 3,4,5,6 למסור תצהיריהם. זאת שכן אין בית המשפט שם עצמו על פי רוב בהליך הפלילי כיחידת חקירה ולא מצאת לסתות מכלל זה במקרה שפנוי, משוהגש כתוב האישום בחסר.

עוד אצין כי אין בהחלטה זו ממשום הבעת דעתו או עמדה מצד מوطב זה בשאלת מהי הנפקות וההשלכה הדינית של היעדר העלתת גירסתם של עדי תביעה על הכתב בשאלות עתידיות הנוגעות לתחולת סעיף 77 במקרה זה וישומו. שאלות אלו ידונו, אם יועלו, בפני המותב בפניו ושמע התיק העיקרי.

המציאות תעבור החלטה בדחיפות לצדים.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז.

ניתנה היום, כ"א בחשוון תשע"ד, 14 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.